YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
17 päivänä syyskuuta 1996 *

Yhdistetyissä asioissa C-246/94, C-247/94, C-248/94 ja C-249/94,

jotka Corte suprema di cassazione on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa

Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio ym.

vastaan

Amministrazione delle Finanze dello Stato,

ennakkoratkaisun tullivelkaa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/623/ETY (EYVL L 179, s. 31) ja tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityisen tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä maaliskuuta 1977 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 612/77 (EYVL L 77, s. 18), sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä kesäkuuta 1977 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1384/77 (EYVL L 157, s. 16), tulkinnasta sekä asetusten (ETY) N:o 612/77 ja (ETY) N:o 1136/79 muuttamisesta naudanliha-alan tiettyihin erityisiin tuontijärjestelmiin liittyvän vakuuden vapauttamisen osalta 23 päivänä huhtikuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1121/87 (EYVL L 109, s. 12) pätevyydestä,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. Hirsch ja G. F. Mancini,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio ja Cooperativa Lomellina di Cerealicoltori Srl, edustajanaan asianajaja Nicola Muscolo, Trieste,

— Italian hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston päällikkö, professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Ivo Maria Braguglia,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Eugenio de March ja oikeudellisen yksikön virkamies Antonio Aresu,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asiassa C-249/94 vastaajana olevan Bruno Cavicchin, edustajanaan asianajaja Giampaolo Gei, Trieste, Italian hallituksen, asiamiehenään valtionasiamies Danilo del Gaizo ja komission, asiamiehenään Antonio Aresu, esittämät suulliset huomautukset 14.12.1995 pidetyssä istunnossa,

kuultuaan julkisasiamiehen 7.3.1996 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Corte suprema di cassazione on neljällä 2.5.1994 tekemällään päätöksellä, jotka ovat saapuneen yhteisöjen tuomioistuimeen 12.9.1994, esittänyt EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä tullivelkaa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/623/ETY * (EYVL L 179, s. 31) ja tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityisen tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä maaliskuuta 1977 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 612/77 (EYVL L 77, s. 18), sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä kesäkuuta 1977 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1384/77 (EYVL L 157, s. 16), tulkinnasta sekä asetusten (ETY) N:o 612/77 ja (ETY) N:o 1136/79 muuttamisesta naudanliha-alan tiettyihin erityisiin tuontijärjestelmiin liittyvän vakuuden vapauttamisen osalta 23 päivänä huhtikuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1121/87 (EYVL L 109, s. 12) pätevyydestä.

2 Nämä kysymykset ovat tulleet esiin kolmen italialaisen maataloudenharjoittajan ja Italian tulliviranomaisten välisessä oikeudenkäynnissä, joka koskee lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien tuonnista maksettavan tuontimaksun kantamatta jättämistä koskevan vaatimuksen epäämistä.

3 Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 (EYVL L 148, s. 24) 13 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 425/77 (EYVL L 61, s. 1) 3 artiklalla, säädetään erityisjärjestelmästä, jossa lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien tuontiin yleensä sovellettava tuontimaksu voidaan jättää kokonaan tai osittain kantamatta.

* Jäljempänä tuomiossa esitetyt lainaukset direktiivistä suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa virallisen suomennoksen puuttuessa.

4 Tämän järjestelmän yksityiskohtaiset soveltamissäännöt on vahvistettu asetuksella (ETY) N:o 612/77, jonka 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Asetuksen (ETY) N:o 805/68 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuontimaksun kokonaan tai osittain kantamatta jättämiseltä edellytetään:

a) tuojan kirjallista tuontihetkellä tekemää ilmoitusta siitä, että nuoret naudat on tarkoitettu tuontijäsenvaltiossa tapahtuvaan lihotukseen 120 päivän ajan vapaaseen liikkeeseen luovutuspäivästä;

b) tuojan antamaa tuontipäivänä voimassa olevan kantamatta jätetyn tuontimaksun suuruista vakuutta;

c) — —

2. — —

3. Lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, vakuus vapautetaan kokonaan tai osittain ainoastaan, jos tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan todiste, että:

a) nuorta nautaa ei ole teurastettu ennen 1 kohdan a) alakohdassa säädetyn määräajan päättymistä, tai

b) — —

Vakuus vapautetaan välittömästi todisteen toimittamisen jälkeen.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettua todistetta ei ole toimitettu 180 päivän kuluessa vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta, vakuuden määrä pidätetään tuontimaksuna.

5. — —".

5 Tätä säännöstä on muutettu asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklalla tiettyjen väärinkäytösten estämiseksi.

6 Asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklassa asetetaan vielä yksi edellytys asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdassa mainittujen lisäksi. Siinä säädetään, että tuontimaksun kokonaan tai osittain kantamatta jättämiseltä edellytetään

" — —

d) tuojan tuontihetkellä allekirjoittamaa kirjallista sitoumusta ilmoittaa tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa tuontipäivästä tilan tai tilojen nimi, jossa nuoret naudat on tarkoitus lihottaa".

7 Tällä samalla säännöksellä on myös lisätty asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 3 kohtaan uusi edellytys, jonka mukaan vakuus vapautetaan ainoastaan, jos toimitetaan todiste siitä, että nuorta nautaa "on lihotettu 1 kohdan d alakohdan mukaisesti ilmoitetulla tilalla tai tiloilla".

8 Asetuksen (ETY) N:o 1121/87, jonka mukaan annetun vakuuden vapauttamisessa noudatetaan tiettyä suhteellisuutta, 1 artiklassa säädetään, että asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 3 kohtaan lisätään alakohta seuraavasti:

"Jos 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua määräaikaa ei ole noudatettu, vapautettavasta vakuudesta vähennetään:

— 15 prosenttia sen määrästä

ja

— kultakin määräajan ylittävältä päivältä 2 prosenttia vakuuden jäljelle jäävästä määrästä.

Vapauttamattomat määrät menetetään tuontimaksuna."

9 Direktiivin 79/623/ETY 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tuontitullivelka syntyy, kun

— —

d) ei täytetä jotakin velvollisuutta, joka johtuu tuontitullien alaisen tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu, taikka ei noudateta jotakin edellytystä, joka koskee tähän menettelyyn ryhtymistä, jollei toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla todeta, etteivät nämä laiminlyönnit tosiasiallisesti vaikuta väliaikaisen varastoinnin tai kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan;

— — ."

10 Nyt kysymyksessä olevien tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen tämä direktiivi on kumottu tullivelasta 13 päivänä heinäkuuta 1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2144/87 (EYVL L 201, s. 15), jossa toistettiin direktiivin säännökset ja täydennettiin niitä.

11 Kolme italialaista maataloudenharjoittajaa, Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio, Cooperativa Lomellina di Cerealicoltori Srl ja Azienda Agricola Cavicchi Bruno e Fratelli, toivat vuosina 1982—1985 Italiaan eriä lihotukseen tarkoitettuja nautoja.

12 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että tuontimaksun kantamatta jättämistä koskevaa yhteisön erityisjärjestelmää oli noudatettu, lukuun ottamatta yhtä edellytystä, nimittäin asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna, säädettyä velvollisuutta ilmoittaa lihotusyksikön sijainti Italian viranomaisille kuukauden kuluessa tuontipäivästä. Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio antoi tämän tiedon toimivaltaisille tulliviranomaisille muutaman päivän myöhässä; Cooperativa Lomellina di Cerealicoltori Srl sen sijaan antoi ilmoituksen ajoissa, mutta se antoi sen erehdyksessä lihotusyksiköiden sijaintipaikkojen kunnallisille viranomaisille eikä toimivaltaisille tulliviranomaisille; Azienda agricola Cavicchi Bruno e Fratelli unohti ilmoittaa lihotusyksikön sijainnin tulliviranomaisille. Asiakirja-aineistosta voidaan edelleen päätellä, että Cooperativa Lomellina di Cerealicoltori Srl ei ollut asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 4 kohdassa säädetyssä määräajassa myöskään toimittanut todistetta siitä, että tuotuja nuoria nautoja ei ollut teurastettu ennen kuin tuonnista on kulunut 120 päivää.

13 Italian tulliviranomaiset katsoivat, että näiden laiminlyöntien vuoksi kyseisten maataloudenharjoittajien tuontimaksuja ei voitu jättää kantamatta, joten viranomaiset vaativat säädettyjä tulleja maksettaviksi ja katsoivat, että tuontihetkellä annetut vakuudet oli pidätettävä kokonaisuudessaan.

14 Kyseiset kolme yritystä nostivat Tribunale di Triestessä kanteen Amministrazione delle Finanze dello Statoa vastaan väittäen, että tulliviranomaisten vaatimus, joka perustui siihen, että toisarvoista ja muodollista velvollisuutta ei ollut täytetty, oli yhteisön oikeus huomioon ottaen lainvastainen, koska kantajat olivat täyttäneet tärkeimmän velvollisuuden eli sen, että tuotuja nautoja oli lihotettu 120 päivän ajan lihotusyksikössä.

15 Corte suprema di cassazione, jonka käsiteltäväksi asia oli tullut muutoksenhaussa, päätti lykätä ratkaisun antamista ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"Ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä kysytään, täyttääkö 25.6.1979 annetun direktiivin 623/79/ETY 2 artiklan d alakohta (jota ei ole saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä) välittömän sovellettavuuden edellytykset ja syntyykö sen perusteella sellaisia oikeuksia, joihin yksityiset oikeussubjektit voivat vedota Italian valtiota vastaan.

Toinen ennakkoratkaisukysymys on esitetty olettaen, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi. Siinä kysytään, voidaanko direktiivin nyt kyseessä olevaa säännöstä soveltaa myös tilanteessa, jossa sen tilan nimi, jossa naudat on tarkoitus lihottaa, on ilmoitettu myöhässä, jolloin on siis rikottu asetusta (ETY) N:o 612/77 (sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklalla). Edellä mainitulla asetuksella käyttöönotettua erityisjärjestelmää on näin ollen tulkittava, jotta voitaisiin todeta, onko tämä myöhästyminen tosiasiallisesti vaikuttanut mainitun erityisjärjestelmän oikeaan toimintaan.

Mikäli edeltävään kysymykseen vastataan kieltävästi ja niin muodoin katsotaan, että direktiivin säännöstä ei voida (tässä asiassa) soveltaa, on välttämättä esitettävä kolmas kysymys, joka koskee 23.4.1987 annetun asetuksen (ETY) N:o 1121/87 pätevyyttä. Tältä osin pyydetään vahvistamaan, onko tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettu määräajan noudattamatta jättämisestä aiheutuva seuraamus (vapautettava vakuus pidätetään kokonaisuudessaan, jos ilmoituksen antamiselle asetettu määräaika ylitetään 50 päivällä) ristiriidassa yhteisöjen tuomioistuimen aiemmin vahvistaman suhteellisuusperiaatteen kanssa, jonka mukaan toimenpiteen on oltava asianmukaisessa suhteessa tavoiteltuun päämäärään."

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

16 Tällä kysymyksellä kansallinen tuomioistuin kysyy pääasiallisesti, onko direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdalla välitön oikeusvaikutus ja syntyykö yksityisille oikeussubjekteille sen perusteella oikeuksia, joihin ne voivat vedota sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka ei ole saattanut tätä direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä, ja jotka kansallisten tuomioistuinten on turvattava.

17 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. erityisesti asia 8/81, Becker, tuomio 19.1.1982, Kok. 1982, s. 53, 25 kohta ja asia 103/88, Costanzo, tuomio 22.6.1989, Kok. 1989, s. 1839, 29 kohta) aina, kun direktiivin säännökset näyttävät sisältönsä osalta olevan ehdottomia ja riittävän täsmällisiä, yksityiset oikeussubjektit voivat kansallisissa tuomioistuimissa vedota niihin jäsenvaltiota vastaan sekä silloin kun se ei saata direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä määräajassa että silloin kun direktiivi on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä virheellisesti.

18 Yhteisön säännös on ehdoton, mikäli siinä säädetään velvollisuus, johon ei ole liitetty mitään ehtoja ja jonka täytäntöönpano tai vaikutukset eivät riipu sen enempää yhteisön toimielinten kuin jäsenvaltioidenkaan antamista säädöksistä tai tekemistä päätöksistä (ks. erityisesti asia 28/67, Molkerei-Zentrale Westfalen Lippe, tuomio 3.4.1968, Kok. 1968, s. 211 ja erityisesti s. 226).

19 Jos säännöksessä asetetaan velvollisuus siten, että sen sanamuoto on yksiselitteinen, säännös on silloin niin täsmällinen, että yksityinen oikeussubjekti voi vedota siihen ja tuomioistuimet voivat soveltaa sitä (asia 152/84, Marshall, tuomio 26.2.1986, Kok. 1986, s. 723 ja asia 71/85, Federatie Nederlandse Vakbeweging, tuomio 4.12.1986, Kok. 1986, s. 3855).

20 Direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdalla on juuri nämä ominaisuudet.

21 Tämän osalta on todettava, että direktiivin 79/623/ETY viidennen perustelukappaleen mukaan sen päämääränä on vahvistaa yhteiset säännöt tullivelan syntymisajankohdan määrittämisestä sen varmistamiseksi, että voimassa olevia yhteisön säännöksiä sovelletaan yhdenmukaisesti tuonnissa ja viennissä.

22 Tämän päämäärän, eli sen, että sekä tullivelan syntymisajankohtaa että — kuten tässä asiassa — mahdollisen tullietuuden myöntämistä sovellettaisiin yhdenmukaisesti, saavuttaminen vaarantuisi, mikäli toimivaltaisille kansallisille viranomaisille myönnettäisiin harkintavaltaa, jolloin ne voisivat asettaa muita kuin direktiivissä 79/623/ETY säädettyjä edellytyksiä ja muotovaatimuksia.

23 Direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdassa selvästi todetaan olevan mahdollista, että se yksityinen oikeussubjekti, jota asia koskee, voi esittää näyttöä siitä, että ne laiminlyönnit, joihin hän on syyllistynyt, eivät ole tosiasiallisesti vaikuttaneet kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan, mikä merkitsee, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla on ehdoton ja yksiselitteinen velvollisuus tutkia tämän osalta esitetty näyttö.

24 Direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdan sinänsä tarpeeton ilmaisu "toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla" vain korostaa sitä, että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tehtävänä joka tapauksessa on kansallisten tuomioistuinten valvonnan alaisuudessa tutkia tämä näyttö. Tämän osalta on sitä paitsi tärkeää huomata, että tätä lauseen osaa ei ole otettu asetuksen (ETY) N:o 2144/87 2 artiklan d alakohtaan, jolla on korvattu direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohta.

25 Lopuksi on syytä muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuin on yhdistetyissä asioissa 186/82 ja 187/82, Esercizio Magazzini Generali ja Mellina Agosta, 5.10.1983 antamassaan tuomiossa (Kok. 1983, s. 2951) vahvistanut, tosin vain implisiittisesti, että nyt käsiteltävänä olevaan säännökseen verrattavissa olevalla direktiivin 4 artiklalla on välitön oikeusvaikutus.

26 Ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on siten vastattava, että direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdalla on välitön oikeusvaikutus ja yksityisille oikeussubjekteille syntyy sen perusteella oikeuksia, joihin nämä voivat vedota sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka ei ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä, ja kansallisten tuomioistuinten on turvattava nämä oikeudet.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

27 Tällä kysymyksellä kansallinen tuomioistuin kysyy pääasiallisesti, voidaanko direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohtaa soveltaa myös silloin kun on rikottu asetusta (ETY) N:o 612/77, sellaisena kuin se on muutettuna.

28 Italian hallitus väittää tämän osalta, että yhteisöjen lainsäätäjä itse pitää asetuksessa (ETY) N:o 612/77 mainittujen velvollisuuksien noudattamatta jättämistä olennaisena laiminlyöntinä, joka estää kyseisen tullimenettelyn oikean toiminnan. Tällaisessa tapauksessa tuontitullivelka on siis syntynyt eikä muita seikkoja tarvitse tutkia.

29 Tätä väitettä ei voida hyväksyä.

30 Direktiivi 79/623/ETY, joka myöhemmin korvattiin asetuksella (ETY) N:o 2144/87 ja sitten yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), on yleisesti sovellettava säännös, jonka päämäärä on tullivelkaa koskevien sääntöjen yhdenmukaistaminen.

31 Komissio antoi asetuksen (ETY) N:o 612/77, sellaisena kuin se on muutettuna, neuvoston sille antaman valtuutuksen perusteella ja sen päämääränä oli vahvistaa asetuksen (ETY) N:o 805/68 13 artiklassa säädetyn erityisjärjestelmän yksityiskohtaiset soveltamissäännöt. Näin ollen asetuksen (ETY) N:o 612/77 säännökset, jotka on annettu lainsäädäntövaltuutuksen nojalla tietyllä erityisalueella, eivät voi tehdä tehottomiksi direktiivin 79/623/ETY yleisesti sovellettavia sääntöjä eivätkä etenkään 2 artiklan d kohtaan sisältyviä sääntöjä, joissa annetaan sille yksityiselle oikeussubjektille, jota asia koskee, oikeus esittää näyttöä siitä, että se laiminlyönti, johon hänen on väitetty syyllistyneen, ei ole tosiasiallisesti vaikuttanut kyseisen tullimenettelyn toimintaan.

32 Ne laiminlyönnit, joihin yksityisten oikeussubjektien on nyt käsiteltävänä olevissa asioissa väitetty syyllistyneen, ovat vakavuudeltaan hyvin erilaisia. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tehtävänä on kansallisten tuomioistuinten valvonnan alaisena tapauskohtaisesti arvioida, ovatko kyseiset maataloudenharjoittajat pystyneet näyttämään toteen, että laiminlyönneillä ei ole ollut tosiasiallista vaikutusta kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan.

33 Kansalliselle tuomioistuimelle on näin ollen vastattava, että direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohtaa voidaan soveltaa myös silloin, kun on rikottu asetusta (ETY) N:o 612/77, sellaisena kuin se on muutettuna.

Kolmas ennakkoratkaisukysymys

34 Ottaen huomioon toiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettu vastaus, kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeellista vastata.

Oikeudenkäyntikulut

35 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Italian hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsit-

telyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Corte suprema di cassazionen 2.5.1994 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Tullivelkaa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdalla on välitön oikeusvaikutus ja yksityisille oikeussubjekteille syntyy sen perusteella oikeuksia, joihin nämä voivat vedota sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka ei ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä, ja kansallisten tuomioistuinten on turvattava nämä oikeudet.**

2) **Direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohtaa voidaan soveltaa myös silloin, kun on rikottu tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityisen tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä maaliskuuta 1977 annettua komission asetusta (ETY) N:o 612/77, sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä kesäkuuta 1977 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1384/77.**

Kakouris Hirsch Mancini

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä syyskuuta 1996.

R. Grass C. N. Kakouris

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja